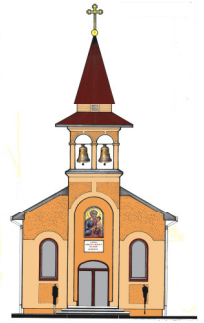

Calea Vieții

PAROHIA GRECO-CATOLICĂ "SF. IOSIF", SOMEȘENI

Anul II, Numărul 6 - Mai 2010

Nihil Sine Deo (Nimic fără Dumnezeu)

Programul religios 2010

- În fiecare Duminică și sărbătoare

(La Biserica Romano-Catolică din str. Traian Vuia nr.76)

Sf. Liturghie ora 9.00

- Luni, Marți, Joi, Vineri, Sâmbătă
(la Capela din str. Branului nr.17)

Sf. Liturghie ora 9.00

- Miercuri

Sf. Liturghie ora 17.00

SPIRITE SFINTE

Spirite Sfinte, Lumină lină,
Al vieții noastre dăruitor;
Vino din ceruri, o vino, vino,
Și fii-ne astăzi Mângâietor.

Am pierdut calea cea bună și dreaptă,
Și-ntru păcate ne-am cufundat.
O, vino, vino, toți te așteaptă,
Ca și pe-un soare prealuminat.

Ne-apasă multe dureri și patimi,
Umblăm cu trudă grele cărări.
O, vino Sfinte, strigăm cu lacrimi,
Dă-ne tărie în strămtorări.

Lumea-i cuprinsă de-o oarbă ură
Și iadul fierbe îngrozitor.
Vino, o vino, spre noi te-ndură,
Și fii-ne astăzi Întăritor.

Spirite Sfinte, Lumină lină,
Spre ceruri zboară al nostru dor.
Vino în lumea de lacrimi plină
Și fii-ne astăzi Mângâietor.

Nori de primejdii ne împresoară,
Mii de necazuri ne copleșesc;
Vino, o, Sfinte, la noi coboară,
Fii-ne scăpare și scut ceresc.

"În acest semn vei învinge"

Pe data de 21 Mai, Biserica îi sărbătorește pe Sfinții Împărați Constantin și Elena. Viața Sf. Împărat Constantin este deosebit de importantă, fiind cel care a dat libertate creștinismului prin cunoscutul Edict de la Milano din anul 313, după îndelungi ani de prigoană și martiraj.

Tradiția Bisericii ne spune că Sfântul Constantin s-a convertit în anul 312, în ajunul bătăliei cu Maxențiu, când a văzut pe cer o cruce luminoasă deasupra soarelui, cu inscripția "in hoc signo vinces" (prin acest semn vei învinge). Noaptea în vis i s-a aratat Mântuitorul, cerându-i să pună pe steagurile armatei sale Sfânta Cruce ca semn biruitor în lupte. Constantin a considerat victoria miraculoasă a armatei sale de numai 20 000 de soldați, contra celei a lui Maxențiu de 150 000 de soldați, drept ajutor de la Dumnezeu. Dovada acestei încrederi în ajutorul divin este inscripția de pe Arcul lui Constantin din Roma, păstrat până astăzi, prin care marturisește că a câștigat lupta prin ajutor și inspirație divină. Iată că semnul biruinței a fost crucea, care pentru păgâni era un instrument de batjocură, pe cruce fiind răstigniți doar tâlharii. Isus, prin Patima și prin moartea Sa pe cruce, a sfințit acest instrument de blasfemie, care a devenit un semn al sfințeniei, al biruinței asupra morții. Hristos ne îndeamnă pe fiecare să ne ducem crucea vieții: "oricine voiește să vină după Mine să-și ia crucea și să-mi urmeze Mie". Fără purtarea crucii nu-L putem urma pe Hristos. De aceea să ne luăm fiecare crucea vieții noastre și să o purtăm cu răbdare și bunătate, asemenea lui Isus.

Constantin cel Mare a murit în Duminica Rusaliilor, la 22 Mai 337, și a fost înmormântat în biserica Sf. Apostoli din Constantinopol, ctitoria sa.

Pentru meritele și serviciile

aduse creștinismului, Biserica l-a cinstit în mod deosebit, trecându-l în rândul sfinților, împreună cu mama sa, Elena, și numindu-l "cel întocmai cu Apostolii", dăruindu-i cununa de Apostol ca oarecând lui Pavel pe drumul Damascului, înzestrându-l cu înțelepciunea lui Solomon și cu blândetea lui David.

Sfânta Elena, mama Împăratului Constantin, s-a preocupat de căutarea Sfintei Cruci și, în cele din urmă reușește să o găsească la Ierusalim. Crucea a fost înălțată de Episcopul cetății, Macarie I, la 14 Septembrie 326, în fața mulțimii credincioșilor. Pe parcursul căutărilor, Sf. Elena identifică la Betleem locul nașterii lui Isus, iar pe Muntele Măslinilor, locul unde S-a înălțat la cer. Ea a fost de asemenea preocupată și de organizarea unor opere de binefacere și de împodobire a lăcașurilor sfinte.

Minunat este troparul care se cântă în cinstea sfinților Constantin și Elena: "Chipul Crucii Tale pe cer vazându-l și ca Pavel chemarea nu de la oameni primind, cel între împărați, apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o au pus. Pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitore de oameni."

Istoria Sfintei Elena și a fiului ei Constantin ne arată că izvorul luminii sufletești este Crucea Sfântă a Mântuitorului și ne îndeamnă să imprimăm pe steagul vieții noastre acest semn dumnezeiesc.

Pr. Cristian Goia

Constantin astăzi, cu maica sa Elena, Crucea o ai arătat, lemnul cel preacinstit, care este rușinarea tuturor Iudeilor și arma credincioșilor Împărați, asupra celor potrivnici; că pentru noi ea s-a arătat semn mare și în războaie înfricoșat.

Condacul sărbătorii

Coborârea Spiritului Sfânt - Rusaliile

Împărate ceresc, Mângâietorule, Spirite al adevărului, care pretutindenea ești și toate le împlinești, vistierul bunătăților și dătătorule de viață vino și te așeză întru noi și ne curățește de toată întinăciunea și ne mântuiește bunule sufletele noastre.

Domnul nostru Isus Hristos, în cursul vieții sale publice, a spus în repetate rânduri apostolilor, că va fi dat pe mâna celor fărădelege, care Îl vor batjocori, Îl vor bate, Îl vor omorî, însă a treia zi va învia. După învierea sa din morți, le-a mai spus apostolilor că nu va mai fi mult timp cu ei căci va merge la Tatăl. Văzând întristarea apostolilor, le-a promis că le va trimite un mângâietor pe Spiritul adevărului. La 50 de zile de la învierea Lui, Mântuitorul își indeplinește promisiunea, trimite pe Spiritul Sfânt, care în chip de limbi de foc, se coboară peste apostolii care erau adunați în foșorul, unde avusese loc Cina cea de Taină.

Spiritul Sfânt s-a coborât după cum aflăm și din Faptele apostolilor: “Și dacă s-a împlinit ziua Rusaliilor erau toți împreună adunați la un loc”. Marele eveniment al coborârii Spiritului Sfânt s-a petrecut în ziua Rusaliilor evreiești. Poporul ales numea această sărbătoare secerișului. Ei începeau secerișul a doua zi de Paști iar încheierea acestei sărbători se făcea la 50 de zile, când aduceau jertfă din roade: “două pâini din două zecimi de făină” după cum aflăm din Sf. Scriptură.

Această sărbătoare mai era numită și sărbătoarea legii pentru că amintea de Legea Domnului, pe care Dumnezeu a dat-o lui Moise, pe muntele Sinai.

Rusaliile creștinești se pot numi pe drept cuvânt sărbătoarea secerișului. Coborârea Spiritului

Sfânt a adus roade bogate. Apostolul Petru a propovăduit cuvântul dumnezeiesc cu atâta putere, încât, de pe urma acelei propovăduiri, trei mii de credincioși se alătură la mica ceată a celor ce făceau parte dintre creștini. De asemenea, Rusaliile noastre se pot numi sărbătoarea Legii, fiindcă odată cu această sărbătoare ia sfârșit Legea veche, pentru ca să facă loc Legii celei noi adusă de Mântuitorul și Răscumpărătorul neamului omenesc. În această zi încetează Biserica Legii vechi, pentru a lăsa locul Bisericii lui Hristos, Bisericii Legii noi din care facem parte și noi.

Spiritul Sfânt este Mângâietor, îi mângâie pe creștini cât sînt pe pămînt. El mângâie mamele care nasc și cresc copii, mângâie pe copiii orfani, pe săraci, pe infirmi, pe văduve și pe cei bolnavi și pe bătrîni. Spiritul Sfânt mângâie și întărește în credință și în răbdare pe martirii care îndură chinuri grele și își dau viața pentru Hristos. Spiritul Sfânt mângâie pe credincioși și pe slujitorii Bisericii în timpul rugăciunii și al grelelor ispite care vin asupra lor de la diavol, de la oamenii răi și din firea lor înclinată spre păcat. Spiritul Sfânt mângâie inimile celor smeriți și rîvnitori pentru Hristos și mustră prin conștiință pe cei păcătoși care nu se pocăiesc.

Spiritul Sfânt se numește "Spiritul Adevărului" pentru că

prin El se mărturisește și se apără învățătura creștină, se vestește Sfânta Evanghelie în lume, se inspiră sfinții, proorocii, ierarhii, preoții și cuvioșii care păstoresc Biserica lui Hristos, care vestesc cele viitoare și povățuiesc sufletele pe calea mântuirii. Pe toate le sfințește, le îndreptează și le călăuzește "la tot adevărul" Spiritul Sfânt, care rămîne cu noi "în veac", adică și pe pământ și în cer, după mutarea noastră la cele veșnice. Spiritul Sfânt "va mărturisi" despre Hristos că este Fiul lui Dumnezeu Mîntuitorul și Judecătorul lumii și "va vesti", adică va descoperi celor aleși tainele Sale cele viitoare.

Isus Hristos s-a înălțat la cer de-a dreapta Tatălui, dar a venit la noi Spiritul Sfânt Mângâietorul, ca să ne sfințească, să ne călăuzească, și să lucreze mântuirea sufletelor noastre. Noi toți care ne închinăm cu dreaptă credință Preasfintei Treimi, ne împărtășim cu harul Spiritului Sfînt prin cele șapte Sfinte Taine întemeiate de Hristos. Prin botez devenim fii ai lui Dumnezeu după dar și fii ai Bisericii. Prin taina Ungerii cu Sfîntul Mir primim pecetea harului Spiritului Sfînt.

Spiritul Sfânt să coboare asupra noastră și să ne umple sufletele de harurile sale. Să ne deschidem inimile cu disponibilitate și să-l invocăm în minunatele rugăciunii ale Bisericii să ne curețe cu focul iubirii sale și să ne însoțească pentru a putea îndeplini voința Tatălui ceresc în drumul nostru spre desăvârșire.